

روز جهانی کارگر

بر همه کارگران ایران مبارک باد!

بولتن کارگری هسته کارگران پیشتاز سوسیالیست (خوزستان)

<https://t.me/ahvazijava>

بسیوی حاکمیت کارگری

با سلام و عرض شادباش و تبریک روز جهانی کارگر خدمت همه کارگرهای شرافتمند و زحمتکش ایران در گوشه، گوشه خاک این مملکت؛ به ویژه همکاران حفاری ارکان ثالث، نفتگران گرامی و فولادی های دلاور که در سال گذشته با اعتراضات خودشان روی همه ما را سفید کردند و نشان دادند که حق گرفتنی ست و این حق را تنها می شود در سایه اتحاد گرفت؛ اگرچه صاحب کار به جای عملی کردن قول و قرارهایش امروز دارد توطئه اخراج و تبعید جمعی از این همکاران عزیزمان را می کشد .

روز کارگر یادآور خاطره کارگرانی در آن طرف کره خاکی ست که سال ها پیش در مبارزه برای تثبیت هشت ساعت کار، متحدانه جنگیدند و همه توسط اسلحه سرمایه دارها به خاک و خون کشیده شدند و جان باختند، اما کارگران از مبارزه دست نکشیدند و همچنان ادامه دادند، و ما امروز از ثمره خون این کارگراهاست که هشت ساعت کار می کنیم و قانون هشت ساعت کار در سراسر جهان پذیرفته شده است .

نقل این کارگران همان شعر معروف خودمان است که می گوید : دیگران کاشتند و ما خوردیم . ما بکاریم دیگران بخورند .

حالا چرا این شعر را مثال آوردیم. اینک نزدیک به سه دهه می شود که کارگران ایران به صورت مجزا و پاره پاره برای مطالباتی که کاملا صنفی و جزو حقوق حقه آن هاست، مبارزه می کنند. این کارگرها به درب خانه وزیر و وکیل و مجلس و رهبر می روند و عجز و التماس می کنند که دادرسی به فریادشان برسد؛ و البته در طول تمام این سالها تنها فریادرس آن ها دستگیری، تخت شلاق و بند و زنجیر و اخراج بود و بس. آخرین نمونه اش همین همکاران ما در فولاد. این تهدیدها موجب شد که خیلی ها از گردونه خارج شوند، خیلی ها عاقبت طلبانه از عرابه بیرون بیروند و در فکر حفظ جان خودشان باشند و برخی هم تحت نام کارگر به خدمت و چاکری صاحب کار در بیایند و پاچه خواری آنان را بکنند. حساب ما با این پاچه خوارها و ماله کش ها روشن است. روی سخن ما با آن هایی هم که به هر دلیل از گردونه به خارج پرتاب شده اند نیست. روی سخن ما با آن همکارانی است که از عرابه بیرون می پرند و یا ماماشات جویانه هنوز تجربه ای را تکرار می کنند که قبلا بارها و بارها تجربه شده و جوابی نگرفته، جز آن که پاسخ گویی به همان مطالبات صنفی که شاید صد سال پیش در بیشتر نقاط جهان پاسخش را گرفته، این جا به تعویق بیندازد؛ به عنوان مثال در منطقه شاید فقط تنها حکومت ایران و حکومت طالبانی افغانستان باشد که هنوز تشکیلات ما کارگران را به رسمیت نمی شناسد و اگر کارگری جرات کند و دم از تشکیلات بزند به شدیدترین وجه ممکن مجازات می شود، در حالی که داشتن اتحادیه های کارگری در بقیه نقاط جهان یک امر کاملا معمولی و پیش پا افتاده است .

آیا ما تا به حال از خود پرسیدیم که چرا صاحب کارها این قدر از تشکیلات مستقل ما وحشت دارند؟ چرا به اسم کارگر خودشان شورا و اتحادیه و گروه می سازند و تلاش می کنند تا ما را به اجبار داخل این شوراهای کارگری فرمایند و تقلبی کنند، اما به ما اجازه نمی دهند که حتی تحت عنوان کلوب هم دور هم جمع شویم؟ آیا پرسیده ایم که چرا نمی گذارند ما خودمان تصمیمات کار و زندگی مربوط به خودمان را بگیریم، و چرا چنین محدودیت هایی برای کارفرمایان و جمع آنان در اتاق بازرگانی وجود ندارد؟

دلایل بسیار ساده است. آن ها از قدرت دسته جمعی ما می ترسند. قدرتی که گویا خودمان هنوز به آن آگاهی و باور نداریم. تجربه تا امروز نشان داده که موفقیت ما کارگران در اتحاد و جمعیت ماست و هروقت که جمعیتی شدیم و خواسته ای را مطرح کردیم توانستیم نتیجه ای بگیریم، اما به محض آن که این جمعیت از هم پاشید آن چه را که گرفته بودیم از دست دادیم. در نتیجه متحد بودن و جمع شدن زمانی موثر می افتد که ادامه داشته باشد، یعنی اول این که ما تشکیلات داشته باشیم که دستاوردهای ما را در درون خودش حفظ کند؛ و دوم، علی رغم همه اختلافات فردی که با هم داریم در درخواست هایمان استمرار داشته باشیم و با هم دست به عمل بزنیم. این درخواست ها تقریبا برای همه ما یک سان است، چه ارکان ثالثی باشیم، چه نفتی و پتروشیمی، و چه کارگری در کارخانه های جاده کرج و یا خطه گیلان .

ما همه قبول داریم که با این حداقل دستمزد تعیین شده نمی شود بیشتر از ده پانزده روز دوام آورد، آن هم وقتی که خط فقر دو سه برابر آن است. همه ما از تبعیضات و نورچشمی بازی به تنگ آمده ایم و می خواهیم همسان سازی اتفاق بیفتد. ما خواستار تشکیلات مستقل خودمان هستیم و می خواهیم خودمان در امور مربوط به کارگران تصمیم بگیریم نه یک عده وکیل و وصی که حتی یک روز هم مشقت زندگی ما را تجربه نکرده اند. در عمل هم تا امروز دیدیم که صاحب کارها و دولت حامی آن ها نه می خواهد و نه می تواند به این درخواست ها جوابی بدهد؛ و فهمیدیم این خواسته ها زمانی وصول می شود که نیروی متحد و متشکل ما در پشت آن باشد و ما استمرار داشته باشیم.

یک بار نگرفتیم، دوباره برویم، دوبار نگرفتیم ده باره برویم. روش کارمان را تغییر بدهیم. اگر تا به حال سر گل اعتراضات ما را به علت علنی کاری دستگیر کردند و مبارزه را خواباندند، محافل مخفی تشکیل بدهیم و از طریق این محافل مخفی حرکت های مجزا را به هم پیوند بزنیم .

بیشتر از صدسال تجربه کارگران در این آب و خاک نشان داد که اگر ما خودمان غم همدیگر را نخوریم کسی غم ما نخواهد خورد. اتحاد ماست که به کمک ما می آید. آبی که پشت یک سد جمع می شود و صدها توربین قوی را به حرکت می اندازد از پیوستن جویبارهای کوچک تشکیل شده است؛ ما کارگران نیز باید مانند همان جویبار ها به هم پیوند بخوریم و تغییراتی را که خواهان آن هستیم به دست خودمان و در اتحاد با هم عملی کنیم. یکی از مهم ترین اصول چنین اتحاد و استمراری احترام به عقیده هم دیگر است. از قدیم گفته اند از لقمان حکیم پرسیدند ادب از که آموختی گفت از بی ادبان. خدای نکرده ما که نمی خواهیم رفتارمان نسخه مشابه رفتار همان هایی باشد که تا امروز خاک به سفره این ملت ریخته اند و تحمل هیچ غیری را ندارند .

ما کارگران در میان خودمان عقیده های مختلفی داریم که درست یا غلط، به هر حال وجود دارد، اما آن چه که همه ما را به هم پیوند می دهد اصل کارکردن ماست، کارکردن و ایجاد ثروت برای صاحب کارها. ما کارگران چه عرب باشیم چه کرد، چه لر یا آذری و چه بلوچ و تهرانی، آفتاب جنوب بر همه ما یک سان می تابد، و گرما و شرجی این هوا برای همه ما به یک اندازه طاقت فرساست، و ثمره کار همه ما روانه جیب صاحب کارها و پیمانکارها می شود .

هرکس محق است آن چه را که باور دارد بگوید. ما به کسی دهان بند نمی زنیم. چنین عملی غیر از برهم زدن اتحاد و پاره پاره کردن ما نفع دیگری نخواهد داشت و در آخر کار خاکش به چشم خود ما خواهد رفت. آن چه که درست است در عمل درستی خود را نشان می دهد و راه خود را باز خواهد کرد .

همکاران عزیز

بیانید روز کارگر امسال را به روز بزرگ اتحاد همگانی تبدیل کنیم. بگذارید با مبارزات خودمان نهالی را در دل خاک بنشانیم که میوه اش حتی اگر به دست ما نرسید لاقط فرزندان ما از آن بهره مند شوند. کشمکش ها، مناقشه ها، منفی بافی ها و ناچیز گرفتن قدرت کارگران را در میان خودمان کنار بگذاریم و فراموش نکنیم که اگر کار ما نباشد ستونی روی ستون دیگر بند نخواهد شد .

بیانید روز کارگر را با اتحاد و همبستگی خودمان، فارغ از همه اختلافات، به عید واقعی کارگران تبدیل کنیم و به یاد داشته باشیم

دیگران کاشتند و ما خوردیم

ما بکاریم دیگران بخورند

روز جهانی کارگر بر همه کارگران دنیا مبارک باشد

پیروز باشید پیروز باشید

- پیش به سوی ساختن هسته های مخفی کارگران پیشتاز سوسیالیست!
- پیش به سوی اتحاد کارگران پیشتاز بر محور یک برنامه اقدام کارگری!
- پیش به سوی اتحاد عمل سراسری کارگران و تشکیل ستاد رهبری کارگری!
- پیش به سوی برقراری حکومت کارگری و جامعه آزاد سوسیالیستی!

بولتن کارگری هسته کارگران پیشتاز سوسیالیست (خوزستان)

<https://t.me/ahvazijava>

بولتن کارگری هسته کارگران پیشتاز سوسیالیست (خوزستان)

<https://t.me/ahvazijava>